

HØRINGSNOTAT VEDRØRENDE UDKAST TIL FORSLAG TIL LOV OM KREDITSERVICEVIRKSOMHEDER OG KREDITKØBERE

14. september 2023

1. Indledning

Formålet med dette lovforslag er at fremme udviklingen af et sekundært marked for misligholdte lån, der er udstedt af kreditinstitutter, ved at skabe en effektiv og betryggende regulatorisk ramme, der fjerner hindringer og fastsætter beskyttelsesforanstaltninger for overførsel af misligholdte lån fra kreditinstitutter til kreditkøbere.

På den måde kan kreditinstitutter, der står over for en ophobning af misligholdte lån og ikke har ekspertise til at servicere lånene på en passende måde, nemmere overføre kreditaftalen til en kreditkøber med henblik på inddrivelse gennem en creditservicevirksomhed. Forbedrede muligheder for kreditinstitutters salg af misligholdte lån vil dels understøtte en robust finansiel sektor og øge den finansielle stabilitet og dels frigive kapital for kreditinstitutterne, der kan anvendes til at fremme långivningen til nye aktiviteter, og dermed til at understøtte vækst og beskæftigelse.

Det er samtidig afgørende, at den retlige ramme for sekundære markeder beskytter låntagerne og deres rettigheder. Aktørerne på de sekundære markeder skal derfor altid handle i god tro, behandle låntagere redeligt og respektere deres privatliv. De må ligeledes ikke chikanere eller give vildledende oplysninger til låntager. Derudover fastsættes der bl.a. et tilladelseskrav og Finanstilsynet gives tilsynsbeføjelser på området.

Lovforslaget gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om creditservicevirksomheder og kreditkøbere (NPL-direktivet), ved en direktivnær implementering. NPL-direktivet indeholder ny regulering af creditservicevirksomheder og kreditkøbere og er en del af Den Europæiske Unions mål om at udarbejde en samlet strategi for håndtering af misligholdte lån i den finansielle sektor.

Lovudkastet blev sendt i offentlig høring den 29. juni 2023 med frist for høringssvar den 17. august 2023. Der er modtaget 12 høringssvar, heraf 8 med bemærkninger.

De væsentligste bemærkninger fra de hørte parter til de enkelte emner i lovudkastet gennemgås og kommenteres nedenfor.

2. Generelle bemærkninger

Forbrugerombudsmanden anser det for positivt, at der med lovforslaget sættes større fokus på kreditservicevirksomheders interne procedurer, og at der ønskes øget beskyttelse af skyldneres rettigheder i forbindelse med indrivelse af lån.

EOS Danmark finder, at lovforslaget generelt er passende og vil medvirke til en god regulering af finansielle institutters salg af nødlidende fodringer.

Finans Danmark hilser lovforslaget velkommen, idet der skabes regulatoriske rammer for et sekundært marked for misligholdte lån.

Dansk InkassoBrancheforening peger på en række problemstillinger ved den valgte implementeringsmodel og støtter som følge heraf ikke lovforslaget.

Dansk Erhverv, Dansk Kredit Råd og Finans & Leasing har afgivet høringssvar, hvori de udtrykker deres opbakning til høringssvaret fra **Dansk InkassoBrancheforening**.

3. Bemærkninger til konkrete emner

Kommenteringen af høringssvarene tager udgangspunkt i følgende overordnede opdeling:

- 3.1. Valg af implementeringsmodel
- 3.2. God skik
- 3.3. Tilsyn med udenlandske aktører
- 3.4. Adgang uden retskendelse
- 3.5. Videregivelse af oplysninger til kreditkøbere
- 3.6. Forbrugerombudsmandens kompetence
- 3.7. Kreditservicevirksomheders pligt til at sende kvittering eller frigørelsesbrev
- 3.8. Overgangsordning og samspillet med inkassolovgivning i forhold til kreditinstitutter
- 3.9. Samspil med databeskyttelsesreglerne
- 3.10. Opbevaringsperiode af kreditserviceaftaler
- 3.11. Specifikke bemærkninger til enkelte bestemmelser

3.1. Valg af implementeringsmodel

Dansk InkassoBrancheforening, Dansk Kredit Råd, Dansk Erhverv og Finans & Leasing (organisationerne) påpeger, at de ser problemstillinger ved lovforslaget i forhold til valget af implementeringsmodel, som de anser som uhensigtsmæssig.

Det anføres, at det grundlæggende er blevet misforstået, hvad kreditservicering reelt er. I den forbindelse påpeges det, at kreditservicering er servicering af en forfalden gæld, og derfor er der i realiteten tale om inkasso. Organisationerne anfører, at en væsentlig del af lovforslaget derfor kan betragtes som en ny inkassolov, hvilket har en række uhensigtsmæssige konsekvenser.

Organisationerne påpeger, at Danmark i dag de facto har en lovgivning, hvor det langt overvejende er aktiviteten, der reguleres, frem for hvem, der udfører aktiviteten. Det anføres, at man med lovforslaget afviger fra denne praksis på en række områder. De påpeger dertil, at aktiviteten er den samme, uagtet hvad det oprindelige krav er, og det ville være mere hensigtsmæssigt at regulere aktiviteten frem for hvem, der udfører den. De anfører, at lovforslaget medfører en deregulering af en væsentlig del af det danske inkassomarked. De anfører også, at den foreslåede implementeringsmodel vil indebære, at inkassoområdet fremover reguleres af både Erhvervs- og Justitsministeriet.

Det foreslås, at de dele af NPL-direktivet som vedrører det, der i dag er reguleret af inkassoloven, fortsat skal være reguleret i inkassolovgivningen. De påpeger, at man med få justeringer kan bygge ovenpå den eksisterende lovgivning og at blandt andet licenskravene nemt kan implementeres i inkassoloven. Delene af lovforslaget, der vedrører kreditkøbere foreslår de, at man bibeholder hos Erhvervsministeriet/Finanstilsynet.

Kommentar

Med loven indføres der nye regler for kreditservicevirksomheder, der som led i sin erhvervs-mæssige virksomhed forvalter og fyldestgør rettigheder og forpligtelser i tilknytning til en kreditgivers rettigheder på vegne af en kreditkøber. Disse aktiviteter er i dag omfattet af inkassoloven, som regulerer forvaltning og fyldestgørelse af rettigheder og forpligtelser for så vidt angår fordringer generelt.

For at undgå overlap af krav om tilladelser og autorisationer for kreditservicevirksomheder er det Justitsministeriet og Erhvervsministeriets vurdering, at reguleringen af såvel kreditservicevirksomheder som deres aktiviteter bør være samlet i ét regelsæt, som Finanstilsynet skal føre tilsyn med. Det blev således også nævnt i blandt andet grund- og nærhedsnotatet

om direktivet, der blev oversendt til Folketingets Europaudvalg, at implementeringen af direktivet ville kunne føre til ændringer i inkassolovgivningen under Justitsministeriet.

Implementeringsmodellen er desuden valgt på baggrund af en direktivnær implementering, hvorved de nye regler alene gælder misligholdte kreditaftaler udstedt af penge- og realkreditinstitutter, og ikke nødlidende fordringer generelt. Det er vurderingen, at lovforslaget ikke indebærer en deregulering af inkassobranchen. Det er tværtimod vurderingen, at lovforslaget hovedsageligt medfører stramninger. Stramningerne omfatter bl.a. nye og skærpede egnetheds- og hæderlighedskrav for ledelsen og øget krav til indretning af virksomhed samt med et skærpet tilsyn.

Med lovforslaget fastsættes særlige regler om, hvem der kan udføre kredit-servicevirksomhed, så alene virksomheder, der har tilstrækkelige kompetencer, kan opnå tilladelse til kreditservicevirksomhed. Derudover stilles der med lovforslaget krav til kreditservicevirksomhedens behandling af låntagere, der sikrer at dette sker på en fair og omhyggelig måde og i overensstemmelse med god skik, herunder under hensyn til deres finansielle situation og behovet for henvisning til gældsrådgivning eller sociale tjenesteydelser. Det er sigtet med lovforslaget, at der fortsat sikres en høj forbrugerbeskyttelse.

Lovforslaget bygger på den implementeringsmodel, der af Erhvervsministeriet og Justitsministeriet skønnes at skabe den mest effektive og betryggende regulatoriske ramme. Med lovforslaget underlægges kreditservicevirksomhed for fordringer, der hviler på misligholdte kreditaftaler udstedt af kreditinstitutter, tilsyn af Finanstilsynet. Finanstilsynet udpeges som følge heraf som kompetent myndighed til at give tilladelse til og føre tilsyn med kreditservicevirksomheder.

3.2. God skik

Dansk InkassoBrancheforening, Dansk Kredit Råd, Dansk Erhverv, Finans & Leasing og Danske Advokater påpeger, at det er u hensigtsmæssigt, at kreditservicevirksomheders kreditserviceringsaktiviteter ikke længere vil være underlagt bestemmelsen om god inkassoskik, men i stedet lovforslagets god skik bestemmelse.

Dansk InkassoBrancheforening påpeger at al den dynamiske praksis om god inkassoskik, der ligger som grundlæggende principper for inddrivelse af fordringer, ikke længere vil finde anvendelse på kreditservicevirksomheder, hvilket anses for u hensigtsmæssigt. Af eksempler nævnes, at man ikke længere vil have klare regler for inkassoomkostninger, regler om salær og krav om varsling.

Danske Advokater foreslår, at god inkassoskik fortsat skal være gældende for kreditservicevirksomheder, og at bemyndigelsesbestemmelsen i § 21, stk. 2, indskrænkes således at erhvervsministeren kun kan fastsætte supplerende regler om god skik for kreditkøbere.

Forbrugerombudsmanden påpeger i relation til god skik, at der på nuværende tidspunkt gælder flere begrænsninger i inkassovirksomheders muligheder for at foretage personlige henvendelser på en skyldners adresse og at disse begrænsninger ikke er direkte videreført i lovforslaget. Forbrugerombudsmanden påpeger også, at forbrugerbeskyttelsen kan blive svækket, hvis der ikke fastsættes en fast frist for skyldnere til at reagere på en påkravsskrivelse efter lovforslagets § 22, stk. 2. En sådan frist gælder efter inkassolovens regler om påkravsskrivelse, men er ikke foreslået videreført.

Kommentar

Med lovforslaget fastsættes det, at kreditservicevirksomheder bliver omfattet af en ny bestemmelse om god skik for så vidt angår deres kreditserviceaktiviteter, hvorved der kan sikres en ordentlig forbrugerbeskyttelse.

Bestemmelsen i lovforslaget svarer til de gældende bestemmelser om god skik på det finansielle område. Normen om god skik på det finansielle område er ligesom god skik-normen på inkassoområdet dynamisk

Forbrugerombudsmanden bevarer sine kompetencer og er dermed et yderligere forbrugerbeskyttende supplement til Finanstilsynets tilsyn. Forbrugerombudsmanden har fortsat mulighed for civilretlig håndhævelse og forfølgelse af overtrædelser heraf.

Det bemærkes i den forbindelse, at den valgte implementeringsmodel indebærer, at Finanstilsynet er den kompetente tilsynsmyndighed på området. Finanstilsynet fører allerede tilsyn med overholdelse af god skik reglerne på det finansielle område og har således ud over et godt kendskab til det finansielle område ligeledes kendskab til håndhævelsen af god skik-regler som led i forbrugerbeskyttelse. Af hensyn til at sikre et ensartet tilsyn og en ensartet regulering på det finansielle område, er det afgørende, at der for kreditserviceringsaktiviteter gælder de samme regler om god skik, som gælder på det finansielle område i øvrigt. Det er med til at skabe klarhed og transparens for virksomheder under Finanstilsynets tilsyn samt en gennemsigtig praksis, hvilket er afgørende af retssikkerhedsmæssige hensyn.

I relation til bemærkningen om, at der ikke længere er klare regler for inkassoomkostninger bemærkes det, at renteloven gælder for rente af penge-

krav på formuerettens område, jf. rentelovens § 1, hvilket nærværende lovforslag ikke ændrer på. Ligeledes ændrer lovforslaget ikke på, at bekendtgørelse om udenretlige inddrivelsesomkostninger i anledning af forsinket betaling gælder for udenretlig inddrivelse af fordringer på formuerettens område, jf. bekendtgørelsens § 1, uanset at begrebet "inkassator" benyttes i bekendtgørelsens § 3.

I relation til Forbrugerombudsmandens bemærkninger skal det bemærkes, at der med lovforslaget foreslås indført en række krav til, hvordan kreditkøbere og kreditservicevirksomheder skal agere over for låntagere. Der er blandt andet krav om, at de skal respektere låntageres personoplysninger og privatliv. Der foreslås med lovforslaget også visse krav i forhold til kommunikation med låntager forud for den første inddrivelse.

Det er ikke hensigten med lovforslaget, at forbrugerbeskyttelsen svækkes i forhold til det, der i dag gælder efter inkassoloven, herunder i forhold til regler om besøg på skyldners adresse og påkravsskrivelser. Det vurderes derfor hensigtsmæssigt, at dette tydeliggøres i lovforslaget ved at præcisere i bemærkningerne, at kravet om respekt og beskyttelse af låntagers privatliv eksempelvis indebærer, at der ikke må rettes uanmodet henvendelse til låntager. Det vurderes også hensigtsmæssigt at ændre lovtæksten i § 22, stk. 2, så en meddelelse til låntager skal gives i "god tid" samt tilføje til bemærkningerne, at det normalt vil udgøre god tid, hvis meddelelsen sendes senest 10 hverdage inden inddrivelsen.

3.3. Tilsyn med udenlandske aktører

Dansk InkassoBrancheforening påpeger, at de finder det uhensigtsmæssigt, at der efter lovforslaget ikke er et krav om, at udenlandske aktører skal have national tilstedeværelse. De påpeger, at direktivet ikke skulle være til hinder for, at man i national ret sætter yderligere licenskrav, som sikrer, at udenlandske aktører følger national regulering og sikrer et effektivt nationalt tilsyn.

Kommentar

Et krav om dansk tilladelse for virksomheder med tilladelse i et andet EU-medlemsland vil ikke være i overensstemmelse med direktivet og de grundlæggende rettigheder om fri bevægelighed, der følger af EU-retten.

Med lovforslaget foreslås der i overensstemmelse med direktivet en såkaldt passporting-ordning. NPL-direktivet indeholder et krav om, at kreditservicevirksomheder med tilladelse i ét EU-medlemsland også kan drive kreditserviceaktiviteter i andre EU-medlemslande uden at søge tilladelse på ny i det pågældende land. Der gælder dog visse krav om at give meddelelse

til det land man vil operere i samt underretningskrav mellem tilsynsmyndighederne.

Da NPL-direktivet harmoniserer reglerne på tværs af EU-landene, vil betingelserne for tilladelse samt krav til forbrugerbeskyttelsen stort set være de samme, uanset om kreditserviceringsaktiviteterne udføres af en dansk virksomhed eller af en kreditservicevirksomhed fra et andet EU-land.

3.4. Adgang uden retskendelse

Danske Advokater bemærker, at muligheden for, at Finanstilsynet uden retskendelse kan få adgang til forretningslokaler tilhørende en kredit-servicevirksomhed, så længe det sker i tilsynsmæssigt øjemed, er en meget indgribende foranstaltning, og at der bør foreligge meget tungtvejende grunde herfor. Der opfordres til at præcisere og/eller eksemplificere i hvilke situationer, der vil kunne gennemføres kontrolbesøg uden varslings og forudgående dialog.

Kommentar

Med lovforslaget foreslås det at give Finanstilsynet de tilsynsbeføjelser, der gælder for Finanstilsynets tilsyn på det finansielle område i øvrigt. Det er nødvendigt for, at Finanstilsynet kan føre et ordentligt og effektivt tilsyn med lovens overholdelse. Det foreslås derfor at give Finanstilsynet mulighed for, om nødvendigt, at kunne få adgang til en virksomhed mod behørig legitimation og uden retskendelse med henblik på at indhente oplysninger. Der er tale om en indgribende foranstaltning og af denne årsag fremgår det af lovforslagets bemærkninger til den foreslåede bestemmelse, at Finanstilsynet kun må skaffe sig adgang til en virksomheds eller persons forretningslokaler uden retskendelse, hvis det er nødvendigt for, at Finanstilsynet kan udøve sin tilsynsvirksomhed, og at muligheden kun kan anvendes i tilsynsmæssigt øjemed. Det fremgår videre, at hvis der er en begrundet mistanke om en strafbar lovovertrædelse, finder retsplejelovens regler om ransagning anvendelse.

I bemærkningerne til lovforslaget eksemplificeres det, hvornår Finanstilsynet kan anvende muligheden, fordi det er nødvendigt for at kunne udøve sin tilsynsvirksomhed. Det fremgår således, at det f.eks. kan dreje sig om situationer, hvor en tilsynsbelagt virksomhed undtagelsesvist nægter Finanstilsynet adgang til virksomheden i forbindelse med et ordinært inspektionsbesøg. Der kan også være tale om en krisesituation, der kræver, at Finanstilsynet skridter til omgående handling, og hvor en umiddelbar adgang til virksomheden er en forudsætning for at håndtere situationen.

3.5. Videregivelse af oplysninger til kreditkøbere

Finans Danmark bemærker, at det fremgår af lovforslagets § 16, at kreditinstitutterne skal give en kreditkøber de nødvendige oplysninger, da det er en vigtig forudsætning for at kunne varetage rollen som kreditkøber. Finans Danmark påpeger, at bemærkningerne til bestemmelsen imidlertid ikke nævner § 117 i lov om finansiel virksomhed og Finanstilsynets fortolkning heraf i relation til salg af misligholdte fordringer. Finans Danmark bemærker i den forbindelse, at Finanstilsynet som udgangspunkt ikke har anset det som en berettiget videregivelse at videregive kundeoplysninger, i forbindelse med salg af låneporteføljer, uanset om porteføljen bestod af misligholdte/afskrevne fordringer eller ej. I en vejledende udtalelse fra januar 2020 om fortolkningen af § 117 fastslår Finanstilsynet dog, at det vil være en berettiget videregivelse af fortrolige kundeoplysninger, når et kreditinstitut videregiver relevante kundeoplysninger i forbindelse med et salg af misligholdte fordringer. Finans Danmark anfører, at det eksplicit bør fremgå af lovforslagets bemærkninger, at videregivelse af fortrolige oplysninger efter lovforslaget vil udgøre en berettiget videregivelse af fortrolige oplysninger efter § 117 i lov om finansiel virksomhed. Finans Danmark foreslår i den forbindelse, at Finanstilsynet laver en undtagelse til § 117, stk. 1, hvorefter der kan videregives oplysninger i forbindelse med salg af misligholdte fordringer omfattet af loven.

Dansk Inkassobranche anfører, at den vejledende udtalelse fra januar 2020 om §117 bør revideres, da der er flere uhensigtsmæssigheder, der modvirker intentionerne bag NPL-direktivet, hvilket vanskeliggør danske bankers salg af misligholdte lån.

Finans & Leasing anfører, at det fremgår af lovforslagets § 16 og bemærkningerne hertil, at kreditinstitutter kan og skal give kreditservicevirksomheden oplysninger om de misligholdte fordringer, så værdien af disse kan vurderes. Deling af data er også nødvendig for at kreditservicevirksomheden på bedste vis kan søge fordringen betalt, hvis fordringen købes. F&L mener, at det derfor bør fremgå af lovforslagets bemærkninger, at deling af data også lovligt kan ske med det formål. Der henvises også i bemærkningerne til, at delingen af disse oplysninger skal overholde GDPR. F&L anfører, at det også bør fremgå, at delingen af data ikke er i modstrid med § 117 i lov om finansiel virksomhed. F&L anfører, at Finanstilsynet tidligere i januar 2020 har udtalt sig om rammerne i § 117 for videregivelse af oplysninger om misligholdte fordringer, men dette er ikke omtalt i lovforslagets bemærkninger. F&L opfordrer til, at det belyses, så der er klarhed herom.

Kommentar

Det følger af lovforslagets § 16, at et kreditinstitut, der påtænker at indgå en kontrakt om overførsel af en kreditgivers rettigheder eller en misligholdt kreditaftale, skal give en potentiel kreditkøber de nødvendige oplysninger.

Den gældende § 117, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fastsætter, at bestyrelsesmedlemmer m.fl. samt øvrige ansatte ikke uberettiget må videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som de under udøvelsen af deres hverv er blevet bekendt med.

Bestemmelsen i § 117, stk. 1, har i årene 2003-2020 ført til afgørelser og udtalelser fra Finanstilsynet om kreditinstitutters videregivelse af fortrolige kundeoplysninger i forbindelse med kreditinstitutters salg af misligholdte kreditaftaler. Finanstilsynet har som udgangspunkt ikke anset det som en berettiget videregivelse at videregive kundeoplysninger i forbindelse med salg af låneporteføljer. I januar 2020 ændrede Finanstilsynet sin praksis ved en vejledende udtalelse, som fastsatte, at det vil være en berettiget videregivelse af fortrolige kundeoplysninger, når et kreditinstitut videregiver relevante kundeoplysninger i forbindelse med et salg af misligholdte fordringer. Den vejledende udtalelse har dog sin egen definition af en misligholdt fordring, som bl.a. medfører, at kreditinstituttet forgæves skal have forsøgt at inddrive fordringen efter de almindelige regler i dansk ret, dvs. via rykkerskrivelser og fogedretten.

Videregivelsesreglerne sætter dermed i dag visse begrænsninger for, hvornår kreditinstitutter kan videregive fortrolige oplysninger, når kreditinstituttet ønsker at sælge misligholdte fordringer.

Det er en vigtig forudsætning for at kunne varetage rollen som kreditkøber, at virksomheden har mulighed for at få adgang til alle relevante oplysninger forud for aftalen om overførelse af en misligholdt kreditaftale. Det er ligeledes væsentligt, at kreditinstituttet også kan videregive alle relevante oplysninger til den kreditkøber, som konkret indgår aftalen om overførsel af en kreditgivers rettigheder eller en misligholdt kreditaftale, og dermed skal inddrive fordringen.

Det foreslås derfor at indsætte en klar lovhjemmel i lov om finansiel virksomhed, som giver kreditinstitutterne mulighed for at videregive fortrolige oplysninger, når det sker i forbindelse med overførsel af en kreditgivers rettigheder eller en misligholdt kreditaftale, som er omfattet af lovforslaget. Som det allerede fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 16 vil kreditinstitutternes iagttagelse af oplysningspligten stadig skulle ske i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne.

3.6. Forbrugerombudsmandens kompetence

Forbrugerombudsmanden bemærker, at Forbrugerombudsmanden allerede kan føre tilsyn med kreditservicevirksomheder efter markedsføringsloven, og at det derfor ikke er nødvendigt at tillægge Forbrugerombudsmanden søgsmålskompetence. Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse tværtimod kunne føre til en modsætningslutning vedrørende Forbrugerombudsmandens kompetence, som vil være uhensigtsmæssig. Det foreslås, at bestemmelsen om Forbrugerombudsmandens kompetence udgår, og at det i stedet påpeges, at Forbrugerombudsmanden har supplerende tilsyn efter loven.

Kommentar

Med det udkast til lovforslag, der blev sendt i høring, blev der foreslået en bestemmelse vedrørende Forbrugerombudsmandens kompetence i forhold til kreditservicevirksomheder og kreditkøbere. For at fjerne risikoen for modsætningslutning og sikre bevarelsen af Forbrugerombudsmandens fulde kompetence, er der fundet hensigtsmæssigt til at lade bestemmelsen udgå af lovforslaget.

3.7. Kreditservicevirksomheders pligt til at sende kvittering eller frigørelsesbrev

EOS foreslår, at pligten til at sende kvittering ved modtagelse af betaling fra kredittager, jf. § 5, stk. 1, litra 4, ændres således at det ikke længere er en pligt for kreditservicevirksomheden at sende kvittering hver gang, der modtages betaling, men at der i stedet skal gives kredittager ret til at anmode om et kontoudtog. EOS påpeger, at før fordringen gik over til en kreditservicevirksomhed, fandtes dette ikke som pligt for det finansielle institut, hvor fordringen stammer fra.

Kommentar

Det fremgår af lovforslaget, at der er pligt til at sende en kvittering ved modtagelse af betaling. Det er en direkte implementering af direktivets krav.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er, at kreditservicevirksomheden, hvor denne ikke også agerer kreditkøber, handler som et mellemed mellem kredittager og kreditkøber. Det er derfor hensigtsmæssigt, at der gælder et krav om at der sendes en kvittering for modtagne betalinger. Det skyldes, at disse kvitteringer fungerer som kredittagers dokumentation for, at der er indbetalt midler til kreditservicevirksomheden.

3.8. Overgangsordning og samspillet med inkassolovgivning i forhold til kreditinstitutter

Finans Danmark bemærker, at det ikke fremstår helt klart af lovforslaget, hvordan de foreslåede regler for kreditservicevirksomheder vil påvirke kreditinstitutter, herunder i forhold til afrapporteringskravet i det foreslåede § 16, stk. 2.

Finans Danmark henviser til lovforslagets foreslåede overgangsordning og anfører, at det bør præciseres, hvorledes inkassovirksomheder, der fortsætter deres virksomhed frem til overgangsordningens seneste ansøgningstidspunkt, skal afrapportere, herunder om fordringer, der er overgivet til inkasso frem til juni 2024 skal medtages i afrapporteringen.

Kommentar

Med lovforslaget foreslås det at fastsætte regler for det kreditinstitut, der påtænker at indgå en kontrakt om overførsel af en kreditgivers rettigheder eller en misligholdt kreditaftale, herunder afrapporteringskrav til Finanstilsynet.

Det bemærkes i den forbindelse, at overgangsordningen vedrører kreditservicevirksomheder og ikke kreditinstitutter, der påtænker at indgå en kontrakt om overførsel af en kreditgivers rettigheder. Kreditinstitutter, der overfører en kreditgivers rettigheder til en kreditkøber, skal derfor iagttage afrapporteringskravet fra den 30. december 2023, hvor loven træder i kraft, når institutterne overfører.

3.9. Samspil med databeskyttelsesreglerne

Danske Advokater foreslår, at loven og forarbejderne præciseres i forhold til GDPR-reglerne så det er fuldstændig klart, at virksomhederne skal overholde GDPR som led i driften af deres virksomhed.

Kommentar

Lovforslaget ændrer ikke ved reglerne i GDPR, men skal ses i sammenhæng hermed. Det vurderes hensigtsmæssigt, at der er klarhed i forhold til reglerne i GDPR, hvorfor dette tydeliggøres i lovforslagets bemærkninger.

3.10. Opbevaringsperiode af kreditserviceaftaler

Finans Danmark påpeger, at der fremstår noget uklarhed omkring lovforslagets § 10, stk. 4, der omhandler den tid en kreditservicevirksomhed skal opbevare en kreditserviceaftale efter ophør, herunder i forhold til, om der er tiltænkt en ændring af, hvordan kreditinstitutter i dag skal forholde sig ved arkivering af sager.

Kommentar

Lovforslaget indeholder regler om, at en kreditservicevirksomhed skal opbevare en kreditserviceaftale i en periode efter kreditserviceaftalens ophør. Der skal opbevares fortegnelser indeholdende relevant korrespondance med kredittøber og låntager, anvisninger fra kredittøber til forvalteren og selve kreditaftalen. Fortegnelserne efter bestemmelsen skal ikke opbevares længere end den forældelsesfrist der gælder efter forældelsesloven og maksimalt i 10 år.

Det bemærkes, at kravet i § 10, stk. 4, om opbevaring af fortegnelser gælder for kreditservicevirksomheder. Bestemmelsen regulerer ikke kreditinstitutter, og der er derfor heller ikke påtænkt en ændring i forhold til, hvordan kreditinstitutter i dag arkiverer sager.

3.11. Specifikke bemærkninger til enkelte bestemmelser

Finans Danmark påpeger i relation til definitionen af ”en misligholdt kreditaftale”, at det bør uddybes i bemærkningerne, at det ikke er et krav for at starte inddrivelse, at låntageren har været i restance med en væsentlig gældsforpligtelse i 90 dage.

Danske Advokater foreslår, at ordet ”falske” i lovforslagets § 22, stk. 1, ændres til ”faktuelt forkerte”. Forslaget begrundes med, at der er tale om en strafbelagt bestemmelse og at der i den engelske version af direktivteksten bruges ordet ”false” og i den tyske ”falsch”.

Desuden foreslår Danske Advokater en omformulering af § 22, stk. 2, med tekstnære forslag. Dette begrundes i at formuleringen er vanskelig at læse og forstå.

Kommentar

Det fremgår af lovforslaget, at definitionen af en misligholdt kreditaftale i lovforslagets forstand, skal findes i EU's kapitalkravsforordning, forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter. Af denne fremgår en række tilfælde, hvor en kreditaftale kan siges at være misligholdt. Ét af dem er fristen på 90 dage, som nævnes af Finans Danmark. Det bemærkes, at det også allerede følger af bemærkningerne, at det ikke er et krav for at starte inddrivelse, at låntageren har været i restance med en væsentlig gældsforpligtelse. Det følger således af bemærkningerne, at "Eksposeringen betragtes som misligholdt, når eksposeringen enten anses for at være værdiforringet i overensstemmelse med regnskabsreglerne, det anses for usandsynligt, at låntageren vil indfri alle sine gældsforpligtelser eller låntageren i over 90 dage har været i restance med en væsentlig gældsforpligtelse."

I forhold til bemærkningerne fra Danske Advokater findes det hensigtsmæssigt at justere ordlyden i bestemmelsen med henblik på at skabe klarhed. Det vurderes, at ordlyden bør ændres til ”forkerte”.

I relation til Danske Advokaters bemærkning til § 22, stk. 2, findes det hensigtsmæssigt at foretage en justering af ordlyden i bestemmelsen, således indholdet fremstår klart. I den sammenhæng findes det hensigtsmæssigt, at det fremgår tydeligt at bestemmelsen, at meddelelsen skal gives i god tid forud for inddrivelsen.

4. Oversigt over hørte organisationer, myndigheder m.v.

4.1. Organisationer m.v.

Aalborg Universitet
 Aarhus BSS
 Advokatsamfundet
 Akademisk Arkitektforening
 Akademikerne
 Andelskassen
 Arbejderbevægelsens Erhvervsråd
 Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES)
 Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP)
 Brancheforeningen for Aktive Ejere i Danmark
 Capital Law CPH
 CBS
 CEPOS
 Computershare
 DAFINA
 Danmarks Nationalbank
 Danmarks Skibskredit A/S
 Dansk Aktionærforening
 Dansk Arbejdsgiverforening
 Dansk Byggeri
 Dansk Ejendomskredit
 Dansk Ejendomsmæglerforening
 Dansk Energi
 Dansk Erhverv
 Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM)
 Dansk Industri
 Dansk Inkassobranche­forening
 Dansk Iværksætter forening
 Dansk Investor Relations Forening – DIRF
 Dansk Kredit Råd

Dansk Metal
Dansk Standard
Danske Advokater
Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening
Danske Maritime
Danske Rederier
Danske Regioner
Den Danske Aktuarforening
Den Danske Dommerforening
Den Danske Finansanalytikerforening
Den danske Fondsmæglerforening
Det nationale netværk af virksomhedsledere
Den Sociale Retshjælp
Det økonomiske råds sekretariat (DØRS)
Drivkraft Danmark
EOS Danmark A/S
e-nettet
Ejendomsforeningen
Experian
Fagbevægelsens Hovedorganisation
FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer
FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel
FinansDanmark
Finans og Leasing
Finansforbundet
Finanshuset i Fredensborg A/S
Finanssektorens Arbejdsgiverforening
First North
Forbrugerrådet Tænk
Forbrugsforeningen
Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske ForsikringsSelskaber
Foreningen af Interne Revisorer v/ Jesper Siddique Olsen
Foreningen Danske Revisorer
Foreningen for platformsøkonomi
FOREX
Forsikring & Pension
Forsikringsforbundet
Forsikringsmæglerforeningen, v/ Direktør Flemming Kosakewitsch
FSR – danske revisorer
Garantiformuen
Gode penge
HK
Horesta Arbejdsgiverorganisation
Hvidvasksekretariatet

Håndværksrådet
Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO)
Intertrust (Denmark)
ISACA Denmark Chapter
IT-branchen
KommuneKredit
Kommunernes Landsforening
Komiteen for god selskabsledelse
Kromann Reumert
Kuratorforeningen
Københavns Universitet
Landbrug & Fødevarer
Landsdækkende banker
Landsforeningen af forsvarsadvokater
Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug
Ledernes Hovedorganisation
Liberale Erhvervs Råd
Lokale Pengeinstitutter
Lønmodtagernes Dyrtdisfond (LD)
Mybanker
Nets A/S
Nokas Kontantservice P/S
Nordic Blockchain Association
Oxfam IBIS
Parcelhusejernes Landsforening
Penneo A/S
Postnord Juridiske afdeling
Revisornævnet
Rigsrevisionen
Roskilde Universitetscenter
Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening
Syddansk Universitet
Telekommunikationsindustrien i Danmark
Udbetaling Danmark
VISA
VP Securities A/S
Western Union
Transparency International Danmark
Ældresagen
Ørsted

Færøerne og Grønland

Færøernes landsstyre via Rigsombudsmanden på Færøerne
Grønlands Hjemmestyre via Rigsombudsmanden i Grønland